

Was zelfs corona de schuld van een accountant?

Bij fraudes, faillissementen en ander bedrijfsleed is nogal eens de eerste gedachte: waar was de controleur? Maar is zelfs de coronapandemie de schuld van een accountant?

Corona begon in december 2019 in de Chinese miljoenenstad Wuhan. Maar waardoor precies, dat blijft lastig te achterhalen. De diverse analyses die gemaakt zijn over het ontstaan van de huidige pandemie komen telkens uit bij de Huanan dierenmarkt in Wuhan. Daar zou het virus, later bekend als covid-19, zijn overgesprongen van dier op mens.

Op 11 december 2019 werd een vrouwelijke visverkoopster van die markt ziek als gevolg van covid-19. Een rapportage

door de World Health Organization (WHO) maakt echter melding van een ziektegeval op 8 december 2019; drie dagen eerder dus. Op die dag meldde de 41-jarige accountant Chen, die op dertig kilometer afstand van de markt woont, zich bij het ziekenhuis wegens gebitsproblemen. Een week later, op 16 december, werd duidelijk dat hij besmet was met het coronavirus.

Onduidelijk

De genoemde data zijn bevestigd door gegevens van het ziekenhuis en verklaringen van de accountant zelf. Maar de rapportage van de WHO blijft onduidelijk over de vraag of de accountant wellicht de eerste geregistreerde coronapatiënt is geweest. De accountant is niet terug te herleiden tot de dierenmarkt. Mogelijk is hij in het ziekenhuis besmet geraakt, maar daarover tast de WHO nog in het duister; alleen de Chinese autoriteiten hebben met de accountant gesproken, niet de WHO zelf.

De algemene lezing is dus nog steeds dat de visverkoopster geldt als *patient zero* bij deze pandemie. Al blijft er genoeg te speculeren over (hoe zat het nou met dat laboratorium vlak naast de dierenmarkt?), het lijkt er op dat we accountants van deze crisis eens niet de schuld kunnen geven...

Steeds meer vrouwen in auditcommissies

De deelname van vrouwen aan auditcommissies is gestegen van 28 procent in 2020 tot 33 procent in 2021. Het percentage vrouwelijke voorzitters van auditcommissies steeg van 26 procent in 2020 naar eveneens 33 procent in 2021. Gemiddeld dertig procent van de posities in audit-, belonings- en benoemingscommissies op bestuursniveau wordt in Nederland nu ingevuld door een vrouw.

Dat blijkt uit onderzoek in opdracht van corporate governance dienstverlener Diligent, dat eerder dit jaar is gehouden. Dertig procent geldt als een drempelwaarde of 'kritische massa', meent de organisatie. Vanaf dat percentage kan een minderheidsgroep starten met beïnvloeding en hun stem echt laten horen. In belonings- en benoemingscommissies steeg de vertegenwoordiging van vrouwen naar 34 procent.

Het aantal vrouwelijke bestuurders bij beursgenoteerde ondernemingen blijft, in vergelijking met de vertegenwoordiging in genoemde commissies, nog achter. Uit de jongste Female Board Index bleek dit najaar dat de groei daar stagneert; bijna veertien procent van de bestuurders is vrouw.

Over veertien procent gesproken, dat is nog altijd de gemiddelde loonkloof tussen mannen en vrouwen, al zijn er positieve uitzonderingen: PwC betaalt vrouwelijke medewerkers ruim drie procent meer dan mannelijke. Maar toch: op 12 november was het *Equal Pay Day*; vergeleken met mannen werken vrouwen gemiddeld de laatste zes weken van het jaar eigenlijk voor niks...

Expats

Ervaringen van Nederlandse accountants in den vreemde.

Dit keer: Silvie Koppes, associate partner vaktechniek bij KPMG UK in Londen.

‘Die diversiteit vond ik fantastisch’

“Toen ik van de middelbare school kwam wilde ik avonturen beleven. Iedereen raadde mij aan om naar de universiteit te gaan, maar ik ging liever naar de hotelschool. Het ging mij vooral om de lange buitenlandse stages die deel uit maakten van de opleiding. Ik vond het fantastisch. Tijdens mijn laatste stage in Miami sloeg de twijfel toe. Wil ik dit wel de rest van mijn leven blijven doen? Misschien moest ik toch maar gaan studeren.”

Puzzel

“Na mijn studie economie werkte ik kort bij een consultancy-bedrijf. Voor mijn gevoel zat ik alleen maar naar *spreadsheets* te kijken. Accountancy bood veel meer afwisseling. Ik heb vijf jaar in Nederland voor KPMG gewerkt. Daar hield ik mij vooral bezig met audits voor de financiële sector. Het leukste onderdeel van mijn werk vond ik de meer complexe uitdagingen. IFRS is *principle based*. Welke keuzes maak je als bank en welke risico’s zijn daar aan verbonden? Ik hou van dat soort puzzels. Van een collega hoorde ik dat hij naar de *international standards group* (ISG) van KPMG in de UK ging. In die tijd werd er hard gewerkt aan IFRS 9. Ik hoorde dat ze in Londen niets anders deden dan dergelijke puzzels oplossen. Dat wilde ik ook. Ik had geluk. Eigenlijk zochten ze een senior manager, maar voor deze specifieke functie waren destijds niet veel kandidaten. Van een cultuurshock was geen sprake. Als ik in Engeland voor een auditteam was gaan werken, had ik mij waarschijnlijk meer moeten aanpassen. Binnen KPMG ISG waren de meeste collega’s van mijn leeftijd - eind twintig, begin dertig - en ze kwamen van kantoren over de hele wereld. Die diversiteit vond ik fantastisch. Normaal moet je je best doen om een sociaal leven op te bouwen als je ergens nieuw bent. Hier wilde iedereen elkaar leren kennen. Er is nog een reden waarom die *switch* zo goed beviel. Ik heb een Nederlandse naam en een Aziatisch uiterlijk. In Nederland val je dan op. In deze bonte groep viel dat onderscheid weg. Veel collega’s uit die tijd werden vrienden en ook met degenen die terug-

keerden heb ik nog steeds contact. Ook vakinhoudelijk was het een verrijking. Je werkt samen met wereldwijde experts op het gebied van internationale standaarden. Dat zijn slimme mensen met veel ervaring.”

Vraagbaak

“Je leert veel over jezelf en Nederland als je in het buitenland woont. Wij denken bijvoorbeeld dat we ons prima redden in het Engels, maar in de UK liep ik onverwacht toch tegen een taalbarrière aan. Britten praten snel en sommigen hebben een accent. Het is veel lastiger dan Amerikaans. Mijn baas kon ik de eerste maanden amper verstaan. Omdat ik graag weer wat meer contact met klanten had, ben ik na twee jaar advies gaan geven aan banken. Dat deed ik tot 2020. Sinds twee jaar focus ik mij op auditklanten. Ik ben vanuit de afdeling vaktechniek als ‘financiële instrumenten lead’ onder meer de vraagbaak voor auditors.

Je hoort altijd verhalen over het harde werken in de city. Mij is dat meegevallen. Je maakt inderdaad langere dagen dan in Nederland - ik werk gemiddeld vijftig uur per week - maar ik zorg er wel voor dat ik daar niet overheen ga en tijd heb voor de kinderen. Je werk is nooit af. Daarom moet je prioriteiten stellen.

Brexit was wel een domper. Op zo’n moment besef je dat hoe men in Londen over Europa denkt niet illustratief is voor de rest van de UK. Om voeling te houden met wat er in Nederland en Europa gebeurt op accountancygebied, ben ik sinds april lid van de *technical expert group* van de European Financial Reporting Advisory Group (EFRAG). Als lid van EFRAG TEG ondersteun je de EFRAG-board die op haar beurt de Europese Commissie adviseert over IFRS. Wat mij naast het vakinhoudelijke aanspreekt is dat in die TEG-groep mensen met verschillende achtergronden zitten. Het is opnieuw een smeltkroes.”

Chris van Dam wint Anti Fraude Award

CDA-politicus Chris van Dam is de winnaar geworden van de zevende editie van de Anti Fraude Award, op 4 november uitgereikt tijdens het Fraude Film Festival in Amsterdam.

Een Expert Comité koos eerder uit twintig kandidaten drie genomineerden voor de Anti Fraude Award 2021. Van Dam, die als CDA-Tweede Kamerlid leiding gaf aan het parlementaire onderzoek naar de toeslagenaffaire, werd door de jury omschreven als een "criticus van formaat", die misstanden aan de kaak durft te stellen. Door griep moest de 'ontfraudeur' zijn prijs via een videoverbinding in ontvangst nemen.

Naast Van Dam waren genomineerd OTF Greenlight/Trojan Shield, "een van de grootste en meest unieke rechtshand-havingsoperaties ooit", en Centrum Veilige Sport Nederland, dat voorlichting geeft over misstanden in de sport, zoals matchfixing, doping, financiële integriteit en grensoverschrijdend gedrag.

Na een jaar zonder festival wegens corona werd de zevende editie van het Fraude Film Festival gehouden in Koninklijk Theater Tuschinski in Amsterdam, dat precies honderd jaar bestaat en dit voorjaar is uitgeroepen tot allermooiste bioscoop ter wereld.

'Accountant verdient gemiddeld zes mille per maand'

Gemiddeld verdient een registeraccountant zo'n € 6.000 bruto per maand. Voor een beginnend accountant is dat ruim de helft (€ 3.500). Een partner van een groot kantoor verdient circa € 18.500 per maand, met uitschieters tot veertig mille voor partners die bovengemiddeld presteren.

Dat schreef de *Telegraaf* recent in de wekelijkse rubriek 'Wat verdient een ...?' Volgens de krant hebben accountants "de banen momenteel voor het uitzoeken", waarbij wordt verwezen naar recente gegevens van vacaturesite Indeed. Liefst 85 procent van de vacatures voor accountants staat twee maanden of langer open, maar "aan de beloning zal het niet liggen dat er te weinig registeraccountants zijn".

Naast de salarissen die de krant noemt, worden accountants ook vaak "gelonkt" met een auto van de zaak en zaken als een bonus of dertiende maand. De hoge werkdruk is volgens de *Telegraaf* de belangrijkste reden dat het "toch lastig" is om voldoende accountants te vinden. Ook krassen op de reputatie

van het beroep door boekhoudschandalen en de lange studie die nodig is om uiteindelijk registeraccountant te worden helpen niet, meent de krant.

In 2019 werden in het beloningsonderzoek van Accountant.nl voor registeraccountants werkzaam bij grote kantoren gemiddelde jaarsalarissen genoemd tussen € 52.500 (controleleider/supervisor) en € 219.000 (partner), maar bekend is dat partners soms veel meer ontvangen aan *management fee*.

